خبر

اروپا برای تحریم ناقضان حقوق بشر قانون تدوین می‌کند

● اتحادیه اروپا درصدد اعمال سیاست خارجی قاطع‌تر و تنظیم سازوکاری اروپایی برای تحریم ناقضان حقوق بشر در سراسر دنیاست. محور تحریم‌های اتحادیه اروپا احتمالا ممنوعیت سفر و مسدودکردن دارایی‌های ناقضان حقوق بشر خواهد بود. به گزارش دویچه‌وله، سیاست خارجی اروپا باید در آینده قدرت عمل بیشتری از خود نشان دهد و ناقضان حقوق بشر در سراسر دنیا را تحریم کند.

موضوع بر سر ایجاد نظیر اروپایی «قانون ماگنیتسکی» است که آمریکا در سال ۲۰۱۲ علیه مقامات روسیه به دلیل مرگ سرگئی ماگنیتسکی، وکیل روسی، در زندان مسکو تصویب کرده بود. از سال ۲۰۱۶ طبق همین قانون، آمریکا مجاز است ناقضان حقوق بشر در سراسر دنیا را مجازات و دارایی‌های آنها را توقیف و درخواست آنها برای سفر به آمریکا را رد کند. برای نمونه آمریکا با اتکا به «قانون ماگنیتسکی» ناقضان حقوق‌بشری مانند یحیی جامع، رئیس‌جمهور سابق گامبیا را تحریم کرده است. جفری رابرتسون، حقوق‌دان و نویسنده حقوق‌بشری، تصویب این قانون را «یکی از مهم‌ترین تحولات در عرصه حقوق بشر» خوانده است.برخی از کشورهای جهان مانند کانادا ایده «قانون ماگنیتسکی» را در قانون‌گذاری خود وارد کرده‌اند. حال به سرویس امور سیاست خارجی اتحادیه اروپا وظیفه تدوین رشته قواعد مربوط به تحریم‌های این اتحادیه سپرده شده است. محور تحریم‌های اتحادیه اروپا نیز احتمالا ممنوعیت سفر به کشورهای عضو این اتحادیه و مسدودکردن دارایی‌های ناقضان حقوق بشر خواهد بود.ژوزف بورل، مسئول جدید سیاست خارجی اتحادیه اروپا که برای نخستین بار اجلاس وزرای خارجه اتحادیه اروپا را اداره می‌کرد، گفت: «ما می‌خواهیم یک نظام تحریمی جهانی به وجود آوریم»؛ او اما درباره جزئیات تحریم‌ها توضیحی نداده است.بحث درباره تنظیم نسخه اروپایی «قانون ماگنیتسکی» سال‌هاست در اتحادیه اروپا در جریان است. پارلمان اروپا در سال‌های اخیر موافقت خود را با ایجاد «نظام تحریمی اروپایی» اعلام کرده است. اینکه اکنون، پس از شروع کار کمیسیون جدید اتحادیه اروپا تصمیم گرفته شده که چنین نظامی ایجاد شود، اتفاقی نیست. هم ژوزف بورل و هم اورزولا فون درلاین، رئیس کمیسیون اتحادیه اروپا، خواستار شدت عمل بیشتر در سیاست خارجی اتحادیه اروپا هستند.در دعوت‌نامه خطاب به وزرای خارجه کشورهای عضو اتحادیه اروپا برای شرکت در اجلاس دوشنبه در بروکسل آمده است: «ما باید بیشتر از زبان قدرت استفاده کنیم - نه به قصد تسخیر و تصرف، بلکه برای آنکه در بنای جهانی صلح‌آمیزتر، مرفه‌تر و عادل‌تر سهیم باشیم». بورل که سیاست‌مداری اسپانیایی و سوسیالیست است، این جمله را از فون درلاین، سیاست‌مدار عضو حزب دموکرات مسیحی آلمان وام گرفته است.اینک اما به گفته ژوزف بورل در نامه‌اش به وزرای خارجه کشورهای عضو اتحادیه اروپا، عصر جدیدی آغاز شده است. بورل به «نوزایش رقابت ژئواستراتژیک در جهان» اشاره کرده که در آن به‌خصوص چین، روسیه و آمریکا در بازی قدرت در برابر یکدیگر قرار گرفته‌اند. او افزوده است که اتحادیه اروپا می‌تواند انتخاب کند بین اینکه می‌خواهد بازیکن باشد یا دیگران در زمینش بازی کنند. حال وزرای امور خارجه اتحادیه اروپا با تصمیم به تنظیم نسخه اروپایی «قانون ماگنیتسکی» قصد ایفای نقشی فعال‌تر را دارند. اما هنوز روشن نیست چنین قانونی در اروپا چه نامی خواهد گرفت.

برگزاری سومین انتخابات پارلمانی در اسرائیل

● اتحاد «آبی و سفید» اسرائیل که سپتامبر سال جاری اکثریت آرا را کسب کرده بود، اعلام کرد که با فراکسیون‌های دیگر احزاب بزرگ در پارلمان این کشور به توافق رسیده است که در روز دوم مارس ۲۰۲۰ انتخابات زودرس برگزار شود.

از آنجایی که احزاب پارلمانی پس از انتخابات نهم آوریل برای تعیین نخست‌وزیر و مسئول تشکیل کابینه به توافق نرسیدند، تصمیم‌گیری در این باره را به رأی‌دهندگان واگذار کردند، اما در انتخابات سپتامبر هم چیدمان کرسی‌ها طوری بود که امکان ائتلاف برای تشکیل کابینه وجود نداشت. اتحاد «آبی و سفید» ۳۳ کرسی را کسب کرد و حزب راست‌گرای لیکود به رهبری بنیامین نتانیاهو ۳۲ کرسی. بنی گانتس، رهبر حزب آبی و سفید اعلام کرده که با احزاب دین‌گرا ائتلاف نمی‌کند و به وعده خود عمل کرد. او از ائتلاف با نتانیاهو هم به دلیل اتهام‌هایی که به رهبر حزب لیکود وارد شده (از جمله فساد و رشوه‌خواری) خودداری کرد.قرار بود در صورت تشکیل کابینه به رهبری گانتس، پس از مدتی یائیر لاپید، یکی دیگر از سران اتحاد «آبی و سفید» ریاست دولت را بر عهده بگیرد. اکنون لاپید می‌گوید اتحاد احزاب میانه از این اقدام صرف‌نظر کرده و یکدست از نخست‌وزیر گانتس تا پایان این دور پارلمان حمایت خواهد کرد.

مهم‌ترین انتخابات دهه‌های اخیر بریتانیا امروز برگزار می‌شود

آخرین فرصت رهایی از بن‌بست

انتخابات پارلمانی بریتانیا در حالی امروز برگزار می‌شود که بسیاری می‌گویند این کشور دهه‌هاست انتخاباتی این‌چنین جنجالی به خود ندیده است. سمت‌وسوی آینده این کشور، جایگاهش در نظم جهانی و حتی تمامیت ارضی این کشور در خطر است و در گرو نتیجه این انتخابات. برنامه خروج بریتانیا از اتحادیه اروپا (برگزیت) در سال‌های گذشته چنان بر سیاست این کشور سایه انداخته که بسیاری انتخابات امروز را همه‌پرسی دوباره درباره برگزیت می‌دانند. گاردین در گزارش روز گذشته خود این تصمیم را بسیار دشوار خوانده و نوشته است نخست‌وزیر بعدی بریتانیا یا بوریس جانسون، رهبر حزب محافظه‌کار، است که می‌گوید به هر قیمتی شده بریتانیا را از اتحادیه اروپا خارج می‌کند یا جرمی کوربین، رهبر حزب کارگر که با افزایش هزینه‌های عمومی سودای دگرگونی اجتماعی عمیقی دارد. در هفته‌های اخیر موضع حزب کارگر درباره برگزیت هم بارها تکرار شده: برگزاری همه‌پرسی دوباره و تعیین سرنوشت برگزیت به دست مردم.

هر دو حزب اصلی بریتانیا حالا مدعی شورش علیه اصول تفکر مسلط و غالب‌اند و از رأی‌دهندگان هم خواسته‌اند در راه این شورش همپای آنها شوند. این در حالی است که براساس گزارش‌ها بسیاری از رأی‌دهندگان سنتی حزب محافظه‌کار و کارگر از احزاب خود بیرون رفته‌اند و ازهمین‌رو رهبران احزاب اصلی در روزهای اخیر تلاش خود را بر جذب افراد مردد متمرکز کرده‌اند. به باور برخی تحلیلگران، جامعه همچنان اشتیاق عمیقی دارد اما چگونگی جهت‌دادن به آن مسئله‌ای لاینحل به نظر می‌رسد. دو حزب کارگر و محافظه‌کار برنامه‌های متفاوتی درباره برگزیت و خدمات اجتماعی دارند اما فعلا روی یک مسئله اتفاق نظر دارند: «انتخابات امروز مهم‌ترین انتخابات بریتانیا در طول دهه‌های گذشته است».

در سراسر بریتانیا ۶۵۰ حوزه انتخاباتی پارلمانی وجود دارد که هریک از این حوزه‌ها را یک عضو پارلمان نمایندگی می‌کند و این انتخابات بر سر تمامی این ۶۵۰ کرسی است. اغلب این کرسی‌ها (۵۳۳ کرسی) متعلق به حوزه نمایندگی انگلستان، ۵۹ کرسی از اسکاتلند، ۴۰ کرسی از ولز و ۱۸ کرسی از شمال ایرلند است؛ ازهمین‌رو رهبران احزاب مهم بریتانیا در روزهای اخیر به سراسر این کشور سفر کرده‌اند تا آرای نقاط دورافتاده بریتانیا را هم به‌سوی خود جذب کنند.بوریس جانسون، نخست‌وزیر بریتانیا، روز گذشته به مناطق مختلف بریتانیا سفر کرد تا این پیام مهم را برساند که حزب کارگر برای گرفتن اکثریت پارلمان فقط به ۱۲ کرسی دیگر نیاز دارد. درعین‌حال کوربین هم روز خود را از اسکاتلند آغاز کرد و دست‌کم به پنج منطقه دیگر در سراسر بریتانیا سفر کرد تا از کسانی که هنوز مردد هستند بخواهد که «در این انتخابات به امید رأی دهید». براساس نظرسنجی‌های اخیر حزب بریتانیا در همه مناطق بین ۶ تا ۱۵ امتیاز پیشتاز است که می‌تواند هم به معنی اکثریت مطلق برای جانسون باشد یا پارلمانی معلق، یعنی وضعیتی که در آن هیچ‌کدام از احزاب نتوانند اکثریت کرسی‌های مجلس را تصاحب کنند. طبق نظرسنجی با جزئیاتی که سه‌شنبه‌شب منتشر شد، حزب محافظه‌کار اکثریت پارلمان را از آن خود می‌کند، اما آرای این حزب نسبت به نظرسنجی پیشین که دو هفته پیش منتشر شد کاهش چشمگیری داشته است. این تحقیق مبتنی بر مصاحبه با صد هزار نفر از شهروندان بریتانیا در شش روز گذشته بوده ولی با احتساب خطاهای احتمالی، روی‌کارآمدن پارلمانی معلق، دور از ذهن نیست.انتخابات بریتانیا بر پایه «برنده همه را می‌برد» است. در هر حوزه انتخاباتی، نماینده‌ای که به نسبت سایرین بیشترین رأی را بیاورد، برنده قطعی است و حدنصاب رأی وجود ندارد. رهبر حزبی که دست‌کم نیمی از ۶۵۰ کرسی پارلمان را تصاحب کند، نخست‌وزیر بریتانیا خواهد شد. حزب حاکم به‌تنهایی بر بریتانیا حکومت خواهد کرد.

عکس: Reuters

نتیجه نظرسنجی‌ها هرچه باشد، رهبران احزاب همچنان امید پیروزی را در خود زنده نگه می‌دارند و تا آخرین زمان مقررشده به تبلیغات و گردهمایی‌های انتخاباتی خود ادامه می‌دهند. کوربین روز چهارشنبه در میدلسبرو گفت زمان آن رسیده که مردم بریتانیا به دولتی از حزب کارگر رأی دهند، دولتی که در سمت آنها ایستاده و می‌خواهد نظام خدمات درمانی بریتانیا را نجات دهد: «زمان افزایش دستمزد ۱۲ میلیون بریتانیایی فرارسیده، برای قبض‌ها و پول حمل‌ونقل کمتر و برای مراقبت رایگان از کودکان». او همچنین خطاب به بازنشستگان گفت: «زمان اجرای عدالت برای بازنشستگی زنانی که در دهه ۱۹۵۰ به دنیا آمده‌اند، فرارسیده است و همچنین زمان خدمات شخصی رایگان برای بازنشسته‌ها». او همچنین به مردم بریتانیا وعده آموزش رایگان و مشاغلی شایسته داده است.یک دهه ریاضت اقتصادی در بریتانیا با شکست روبه‌رو شده و متوسط دستمزدها کمتر از سال ۲۰۰۸ است. در شهرهای مختلف بریتانیا چادرها و بانک‌های مواد غذایی برای محتاجان فراگیر شده است. در چنین شرایطی کوربین می‌گوید: «جیبتان را پر از پول می‌کنیم، چون شما شایسته آن هستید. ثروتمندان و کسب‌وکارهای بزرگ این پول را پرداخت خواهند کرد. ما با پایان‌دادن به خصوصی‌سازی و اختصاص بودجه لازم نظام خدمات درمانی، بریتانیا را نجات می‌دهیم». کوربین می‌گوید دولت جانسون در صورت پیروزی، توافقی تجاری با آمریکا منعقد خواهد کرد که راه را برای خصوصی‌کردن نظام خدمات درمانی ملی بریتانیا توسط شرکت‌های آمریکایی باز می‌کند و این منجر به افزایش بهای دارو خواهد شد.

بااین‌همه هستند کسانی که می‌گویند برنامه کوربین برای ایستادن در کنار مردم در کشوری چنین بزرگ غیرعملی به نظر می‌رسد. گاردین روز گذشته در مقاله‌ای که رویکرد این رسانه به انتخابات امروز را نشان می‌داد، از آسیب‌دیدن این روزهای این کشور نوشت. به گزارش گاردین مردم بریتانیا از آینده سیاره زمین، آینده فرزندانشان و صلح مدنی در هراس‌اند. در دوره دونالد ترامپ‌ها، احزاب بریتانیا به‌جای گوش‌دادن به شکایت‌های رأی‌دهندگان به فکر شکل‌دادن خشم مردم در جهتی خاص‌اند. بوریس جانسون از جایگاه اجتماعی حزب محافظه‌کار استفاده می‌کند تا رأی‌دهندگان فقیر را به خیانت به منافع اقتصادی طبقه خود وادارد. او در دوره کوتاه نخست‌وزیری خود چیزی جز نفاق و چنددستگی نکاشته و ازهمین‌رو ادعای او مبنی بر توانایی‌اش در متحدکردن بریتانیا برای بسیاری مضحک است.

او علنا وعده داده که سیاست‌های ریاضتی را پایان نمی‌دهد و در سال ۲۰۲۳ بودجه سلامت هم ۱۴ درصد کمتر از سال ۲۰۱۰ خواهد بود. درباره تغییرات آب‌وهوایی نیز برنامه‌ها و پیشنهادهای جانسون به باور بسیاری از کارشناسان محیط زیست ناکافی است، ازاین‌رو ایده‌ها و برنامه‌های حزب کارگر بسیار به خیر عمومی شهروندان بریتانیا نزدیک است؛ کوربین به‌دنبال حذف بازار از بسیاری از جنبه‌های زندگی مردم است و می‌خواهد قدرت ابرثروتمندان را مهار کند. حزب کارگر می‌خواهد سالانه صدهزار خانه شورایی بسازد و سیاست‌های این حزب در زمینه محیط زیست هم پایدار و معنادار است؛ اما برخی تحلیلگران می‌گویند ایدئال‌بودن برنامه‌های کوربین ممکن است رأی‌دهندگان را دستپاچه کند، آن‌هم در زمانه‌ای که مردم گرچه معترض و قربانی سیاست‌های ریاضتی و نظام سرمایه‌داری‌اند، ولی این نظام قدرت تخیل جهانی بهتر را از مردم ربوده است.

چرا جمهوری‌خواهان از حمایت ترامپ دست برنمی‌دارند؟

دیوار قرمز در برابر استیضاح

عصر روز هفتم آوریل ۱۹۷۴، رهبران جمهوری‌خواه کنگره به کاخ سفید رفتند تا پیامی تلخ به ریچارد نیکسون برسانند: ریاست‌جمهوری‌ات به پایان رسیده است. زمانی که شواهد و مستندات از نقش انکارناپذیر نیکسون در رسوایی واترگیت پرده برداشت، افکار عمومی آمریکا از او روی گرداندند و پایان حمایت حزب جمهوری‌خواه از نیکسون، پایان حیات سیاسی او را رقم زد. «بری گلدواتر»، سناتور جمهوری‌خواه، در خاطرات خود درباره دیدار جمهوری‌خواهان کنگره با نیکسون می‌نویسد: «هیچ‌کدام از ما درباره خروجی جلسه تردیدی نداشتیم. رئیس‌جمهور باید استعفا می‌داد». نیکسون دو روز بعد از این جلسه در کاخ سفید، کناره‌گیری کرد.با گذشت بیش از ۴۵ سال از آن روزها، یک رئیس‌جمهور جمهوری‌خواه دیگر در آستانه استیضاح قرار دارد. رهبران دموکرات مجلس نمایندگان آمریکا لایحه قانونی استیضاح دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری آمریکا را آماده کردند؛ اما کمتر نماینده دموکراتی امید دارد که جمهوری‌خواهان دست از حمایت بی‌چون‌وچرا از ترامپ بردارند تا او هم به سرنوشت نیکسون دچار شود.چرا جمهوری‌خواهان حاضر نیستند از حمایت از ترامپ دست بکشند؟ از زمان ریاست‌جمهوری نیکسون تاکنون دو تغییر عمده در ایالات متحده رخ داده است. زندگی سیاسی آمریکایی‌ها در این مدت دوقطبی‌تر شده و هواداران هر حزب بیش از گذشته از حزب رقیب نفرت دارند و دیگر اینکه جو رسانه‌ای در آمریکا با مدیریت فاکس‌نیوز در جبهه جمهوری‌خواهان هم بر آتش تقابل میان دو حزب دموکرات و جمهوری‌خواه می‌دمد.«جیم هیمز»، سناتور دموکرات ایالت کانتیکت، می‌گوید: «بعید می‌دانم هیچ رسوایی‌ای باعث تغییر رویکرد آنها به ترامپ شود. جمهوری‌خواهان در حمایت از رئیس‌جمهور کاملا متحد هستند و این نکته زمانی عجیب‌تر می‌نماید که نمایندگانی که در آستانه بازنشستگی هستند و قاعدتا نباید دیگر نگران انتخابات و حمایت حزب جمهوری‌خواه باشند هم حاضر به موضع‌گیری علیه ترامپ نیستند. تنها چیزی که امروز برای همکاران جمهوری‌خواه من اهمیت دارد، حمایت از رئیس‌جمهور است».تاکنون هیچ نماینده جمهوری‌خواهی از استیضاح ترامپ حمایت نکرده و در سنا نیز تمام سناتورهای این حزب غیر از سه عضو میانه‌رو، تحقیقات مربوط به استیضاح ترامپ را محکوم کرده‌اند. میت رامنی، سناتور یوتا؛ سوزان کالینز، سناتور مین و لیزا مارکوفسکی، سناتور آلاسکا تنها سناتورهای جمهوری‌خواهی بودند که ساز مخالف زدند و از استیضاح حمایت کردند. بااین‌حال خلع ترامپ از ریاست‌جمهوری نیازمند رأی مثبت ۲۰ سناتور دیگر جمهوری‌خواه در محکومیت ترامپ در دادگاه سناست.فرصت دوهفته‌ای پخش رسانه‌ای اظهارات و شاهدان در کمیته‌های قضائی و اطلاعاتی مجلس نمایندگان برای میلیون‌ها آمریکایی هم تغییر چندانی در نظر افکار عمومی درباره ترامپ و استیضاح او ایجاد نکرد. «تیم مالوی»، تحلیلگر نظرسنجی دانشگاه کینی پیاک، می‌گوید: «هنوز بخش قابل توجهی از رأی‌دهندگان تصمیم مشخصی درباره انتخابات آینده نگرفته‌اند. درباره موافقت یا مخالفتشان با استیضاح ترامپ هم شرایط کم‌وبیش همین‌گونه است. این افراد اغلب کسانی هستند که توجه چندانی به سیاست نشان نمی‌دهند؛ بنابراین اظهارات شاهدان علیه ترامپ هم اهمیت چندانی برای آنها نخواهد داشت. با اینکه اعداد و ارقام چندان به نفع ترامپ نیست اما اوضاع در مقایسه با گذشته بدتر هم نشده است».اما ۴۵ سال قبل پخش تلویزیونی شهادت‌ها درباره رسوایی واترگیت باعث شد نظر افکار عمومی درباره نیکسون که به‌تازگی و با قاطعیت در انتخابات ریاست‌جمهوری پیروز شده بود، تغییر چشمگیری کند و این فشار افکار عمومی، جمهوری‌خواهان را بر آن داشت تا دست از حمایت از نیکسون بردارند. ویلیام کوهن، سناتور سابق جمهوری‌خواه و وزیر سابق دفاع ایالات متحده که از استیضاح نیکسون حمایت کرده بود، اعتقاد دارد که این اتفاق این‌بار تکرار نخواهد شد.

شکاف رسانه‌ای

همان‌قدر که جامعه آمریکا تغییر کرده، رویکرد منابعی که مردم برای دریافت اخبار به آن رجوع می‌کنند نیز دستخوش تحولات گسترده‌ای شده است. زمانی که ماجرای واترگیت رخ داد تنها سه شبکه عمده تلویزیونی در آمریکا فعالیت می‌کردند و زمانی که این شبکه‌ها برنامه‌های عادی خود را برای پخش اعترافات و شهادت‌های رسوایی واترگیت قطع می‌کردند، مردم جز تماشای این جلسات انتخاب دیگری نداشتند.درحال‌حاضر تنها یک رسانه است که توانسته اعتماد اکثریت جمهوری‌خواهان را جلب کند: فاکس‌نیوز.صداهایی که این روزها از فاکس‌نیوز بیرون می‌آید هم مشخص است: حمایت از ترامپ، حمله به دموکرات‌ها، ایجاد تردید نسبت به انگیزه و اهداف رسانه‌های منتقد ترامپ. دامن‌زدن به تئوری توطئه با بی‌اساس‌ترین و یک‌طرفه‌ترین استدلال‌ها.«جان دین»، وکیل سابق نیکسون که در جریان رسوایی واترگیت علیه او شهادت داد، به طعنه می‌گوید: «شاید اگر آن زمان هم رسانه‌ای مانند فاکس‌نیوز وجود داشت، نیکسون از استیضاح نجات می‌یافت». دین می‌افزاید: «واقعیت این است که دوقطبی‌شدن جامعه نمی‌تواند توجیهی برای زیرپاگذاشتن قانون و اخلاق از سوی دموکرات‌ها یا جمهوری‌خواهان باشد. اگر دوقطبی‌شدن بخواهد توجیهی برای واقعیت‌های متعددی باشد که در جامعه وجود دارد، دموکراسی حداقل آن‌گونه که ما آن را می‌شناسیم، دیگر به پایان رسیده است».

رویداد

تهدید آمریکا به سبک ترکیه

● مولود چاووش‌اوغلو، وزیر خارجه ترکیه، هشدار داد اگر واشنگتن بخواهد ترکیه را تحریم کند، آنکارا همه گزینه‌ها از جمله درخواست خروج نظامیان آمریکایی از پایگاه هوایی اینجرلیک را بررسی خواهد کرد.

توقف آموزش نظامی سعودی‌ها

● پنتاگون اعلام کرده است به آموزش نظامی ۳۰۰ شهروند عربستان پایان خواهد داد. این تصمیم در واکنش به حمله مرگ‌بار یک سرباز سعودی به نیروهای آمریکایی مستقر در پایگاه نیروی دریایی این کشور در ایالت فلوریدا اتخاذ شده است.

۶ کشته در درگیری مسلحانه در نیوجرسی

● در پی وقوع درگیری مسلحانه در ایالت نیوجرسی آمریکا دست‌کم شش نفر کشته شدند. همچنین دو افسر پلیس دیگر در این حوادث مصدوم شدند. انگیزه عاملان تیراندازی هنوز مشخص نیست اما به گفته مقامات محلی، این حادثه تروریستی نبوده است.

چین، بدترین کشور برای خبرنگاران

● بر اساس گزارش کمیته حفاظت از خبرنگاران، چین در سال ۲۰۱۹ بیشتر از هر کشور دیگری در جهان خبرنگاران را به زندان انداخته و با به‌زندان‌انداختن دست‌کم ۴۸ خبرنگار در سال ۲۰۱۹، جای ترکیه را به عنوان سرکوبگرترین کشور برای خبرنگاران گرفته است.

تعیین خط مشی برای بحران لبنان

● جلسه اول نشست گروه بین‌المللی حامی لبنان روز گذشته در دفتر وزارت خارجه فرانسه در شهر پاریس بدون حضور هیئت لبنانی آغاز به کار کرد. این نشست به دعوت دولت فرانسه و سازمان ملل برگزار شده و ریاست مشترک این نشست را فرانسه و دفتر هماهنگ‌کننده ویژه سازمان ملل در امور لبنان بر عهده دارند و قرار است در آن یک نقشه راه سیاسی، اقتصادی و توسعه‌ای یکپارچه تدوین شود.